

I R REIS

1Re

Composició

- **Data:** s. VI a.C. 1ª fase ~587 aC, 2ª fase abans retorn de l'exili
- **Lloc:** Regne de Judà
- **Idioma original:** Hebreu **ה'ר'ב'ב'ב'**
- **Autor(s):** Desconegut, però el redactor final de la *història deuteronomista* sembla ser el mateix per a Dt, Js, Jt, 1-2Sa i 1-2Re. Com que es tracta de l'època del rei Josies (s.VI a.C.), l'autor deuteronomista podria ser un escriba o un sacerdot seu. Utilitza diferents fonts: "Crònica del rei Salomó", "Crònica dels reis d'Israel", i "Crònica dels reis de Judà" entre d'altres.

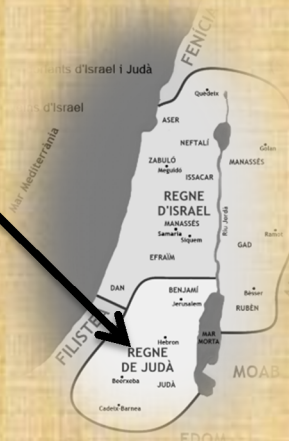
Estructura

- **1Re 1-2. La successió de David**
 - Ancianitat de David i complot d'Adonies
 - Unció de Salomó i submissió d'Adonies
 - Testament i mort de David
 - Salomó es consolida assassinant i exiliant
- **1Re 3-11. La glòria del regnat de Salomó**
 - 3-5. Saviesa i judicis
 - 5-7. Construccions
 - 8. Dedicació del temple
 - 9-10. Govern i glòria del seu regnat
 - 11. Febleses i enemics del seu regnat
- **1Re 12-13. El cisma de Jeroboam: divisió en 2 regnes**
- **1Re 14-16. Els dos regnes fins a Elies**
 - Reis dels dos regnes des de 931 – 853 aC.
 - **Nord (Israel). Capital: Samaria. Nous temples: Bethel i Dan.** Reis: Jeroboam, Nadab, Baixà, Elà, Zimrí, Omrí, Acab.
 - **Sud (Judà). Capital: Jerusalem. Temple: Muntanya de Sió.** Reis: Roboam, Abies, Asà, Josafat.
- **1Re 17-22. 2Re 1. El cicle d'Elies**

- **Etimologia:** 1ª de 2 parts d'1 sol document amb l'etapa de la monarquia ("reis") del poble d'Israel. Amb ells conclou la *història deuteronomista* (perquè té llenguatge i teologia del Dt) formada per Js, Jt, 1-2Sa, 1-2Re, que inicia després de la mort de Moisés i acaba a l'exili.

PRIMER TESTAMENT

Gènere literari dominant

HISTÒRIA
(No científica, testimonial)

Idees principals

- La divisió porta a la destrucció.
- Les decisions que no segueixen la Llei (Dt 17) porten Salomó a idolatria, institució de l'esclavatge, construcció d'un exèrcit enorme i obtenció d'interminables riqueses, esposes... tancant el cor en l'ambició, lluny de Déu.
- La mirada de Déu sobre cada persona (fins i tot sobre reis) no es fixa en grandeses o poders, sinó en la fidelitat.

Destinataris

El **poble d'Israel**, que davant la destrucció de Jerusalem i l'exili a Babilònia (587 aC) necessita comprendre que allò que ha originat tanta desgràcia —la rebel·lió a la Llei de Déu— ve de la idolatria i ambicions de les monarquies.

Cites memorables

- Llavors Elies li va dir: —No tinguís por. Ves i fes tal com has dit; però, amb la farina que tens, cou-me primer un panet i porta-me'l. Després ja en couràs per a tu i per al teu fill, perquè això diu el Senyor, Déu d'Israel: "El pot de farina no es buidarà ni la gerra d'oli s'acabarà, fins al dia que el Senyor enviarà la pluja a la terra." Ella se'n va anar i va fer tal com Elies li havia dit. I en van menjar ell i ella amb tota la seva família, durant dies i dies. (1Re 17,13-15)
- El Senyor va escoltar el crit d'Elies, la vida tornà a entrar dintre l'infant, i l'infant va reviuir. Elies va prendre el nen i el baixà de la cambra de dalt. El retornà a la seva mare i li digué: —Mira, el teu fill és viu! (1Re 17,22-23)
- "Surt i estigues dret davant meu dalt la muntanya, que hi passaré jo, el Senyor". Aleshores s'aixecà davant el Senyor un vent huracanat i violent que esberlava les muntanyes i esmicolava les roques, però en aquell vent el Senyor no hi era. Després del vent va venir un terratrèmol, però el Senyor tampoc no era en el terratrèmol. Després del terratrèmol va arribar foc, però el Senyor tampoc no era en aquell foc. Després del foc es va alçar el murmuri d'un ventijol suau. En sentir-lo, Elies es tapà la cara amb el mantell, va sortir de la cova i es quedà dret a l'entrada. (1Re 19,11-13)